

Český text: Jiří Strejc

Žalmové neb Zpěvové svatého Davida (Kralice 1587/98)

s využitím studie Tomáše Matějce (Praha 2014)

přepsal a sjednotil Vladimír Váša (2021)

Žalm XXXIII.

Exultate iusti in Domino

Nápěv: Ženevský žaltář (1543)

Loutnový doprovod: Adrian Le Roy

Tiers livre de tabulature de luth (Paris 1552)

pro 6 sb. renesanční loutnu v ladění G-c-f-a-d'-g'

1. Ej nuž spra - ved - li - ví plé - sej - te, S dík či - ně - ním Ho - spo - di - nu;
3. Pí - seň no - vou Pá - nu zpí - vej - te No - tou zvu - ku ve - se - lé - ho;
5. Pán nej - víc v své pří - vě - ti - vo - sti Zná - ti se dá - vá všem zřej - mě;

15
Vámť nad ji - né stu - ší to znej - te, Ctí - ti jej v kaž - dou ho - di - nu:
S váž - no - stí stu - šnou to dě - lej - te Do - kaž - te u - mě - ní své - ho;
Tak že je - ho do - bro - ti - vo - sti Pl - ný jest o - kr - štek ze - mě:

29
2. V to se te - dy dej - te Ja - sný zvuk vy - dej - te Pá - na vždy chvá - líc;
4. Nebť jest pra - vdo - mťuv - ný Stá - tý v tom a věr - ný Vě - čně tr - va - je;
6. Onť ne - bes vý - so - sti Slo - vem své mo - cno - sti Rá - čit stvo - ři - ti;

Žalm XXXIII.

Har-fou, lou - tnou zvu - čte, Tru - bou, bub-nem, hlu - čte Jakž kdo muž - nej - víc.
 Při všem je - ho dí - le U - při - most se mí - le Vždy-cky spa - trů - je.
 Ta - táž množ-stvím div - ných Hou - fů, du-chem rtů svých I o - zdo - bi - ti.

7. Onť jako do sudu hrozného
 Zavřel moře předivně sám;
 I hlubiny propastí jeho
 Jako poklad skryl mocný Pán:

8. Protož jeho bázně
 Všecka země snažně
 Máť ostříhati;
 Každý na svém místě
 Má se před ním jistě
 Třísti a báti.

9. Neb jakž on usta svá otvírá
 Vše k slovu jeho hned stojí;
 Vůli jeho nic neodpírá
 Soudy jeho se pokojí

10. Národů všech rady
 Rozum i układy
 Rozptyluje Pán;
 Lidská mudrování
 Mnohá kvařování
 V nic obrací sám.

11. Ale jeho, vždy bez přestání
 Moc rady stále zůstává:
 Tajných jeho přemýšlování
 Věčná bez proměny zpráva:

12. Šťastný po vše časy
 Jenž se živě hlásí
 Lid, k Hospodinu;
 Jež i on vyvolíť
 V dědictví připojil
 K sobě samému.

13. Pán dohů patří z divné schrany
 Příbytku svého svatého
 Na všecky všeho světa strany
 I na člověka každého;

14. Ke všemu dohlídá
 Odtud kdež svůj byt má
 Pevný navěky;
 Lidi na všem světě
 Všudy v každém koutě
 Spatřuje všecky.

15. Onť sám předústojnou svou mocí
 Srdce jejich všech sformoval:
 Protož skutky jich dnem i nocí
 Kdož jest jako on že by znal?

16. Krále velikého
 Jistě vojska jeho
 Že neretují;
 I mocné hrdiny
 Marně svými činy
 Sebe trošují.

17. Kdož v síle koňů se zakládá
 Sám sebe velmi tím svodí;
 I reky zmužilost též skrádá
 Z nouze jich nevysvobodí;

18. Ale Hospodin sám
 V ochraně jisté znám
 Hledě na všecky
 Kterž v něm doufání
 V jeho smilování
 Skládají vždycky.

19. Těchť on duší chrání s pilností
 Byť jich smrt nepřikváčila:
 Dává jim i chleba v hojnosti
 K zahnání hladu docela:

20. Protož Pánu směle
 Duše naše cele
 Se poroučejí:
 Onť nám sám pomáhá
 Svým štítem zastává;
 Nebť při nás stojí.

21. V němť se bude vždy dokonale
 Náše srdce veseliti;
 Neb v jeho svatém jménu stále
 Máme naději do smrti:

22. Pane jen milosti
 Přispářej v hojnosti
 Nám, na každý čas;
 Však v tebe doufáme
 Tu jistý port známe
 Králi věčný náš.